

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Vanæ gloriæ atq[ue] honoris caußâ facta aliquando in Dei honorem
conuerti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

am, dum eum vincunt, diabolum vincunt; multi dum ab eo ordinato, vel etiam inordinato reguntur, peccata horrent, ne bonum apud homines nomen amittant: multi opera quædam suscipiunt laboriosa & dura, quæ honoribus adiunctis molliuntur; multi honoribus, velut pueri crepundijs, placantur, & sinunt se se velut melimelis fatiari: dum enim gloriam æternam non merentur, recipiunt in operum suorum mercedem gloriam temporalem: multi excitantur ad artes inveniendas vel exercendas; multi ad virtutes ipsas tandem recto ordine colendas; multi ad amicitias conciliandas, & gratitudinem exhibendam; multi dum alios honorant, Deum ipsum in alijs honorant. Denique per hunc honorem ad æternos honores extimulantur. Quæ omnia explicatiùs ostendam.

§. V.

Vana gloria atque honoris causâ facta, aliquando in Dei honorem conuerti.

I. Ad captandas vanas hominum laudes quidam sibi statuas posuerunt, quæ postea in Diuorum conuersæ sunt simulachra. Vestierunt se multi & multæ auro & argento, vt coram oculis humanis splenderent, sed

sed postea is omnis ornatus cessit in ornatum templorum. 2. Ferrum prius calore solutum ac mollium, postea frigidâ durefcit ac solidatur aquâ; ita multi honorum spe aut adeptione deliniti; postea animum ad æternos honores, & solidas virtutes apulerunt. *Monachus quidam presbyter multorum fratrum pater existens, qui solitus erat S. Pachomium crebrò visitare, venit ad eum cum vno fratre, propter contentionem, qua in monasterio orta fuerat, ex hac videlicet caussa: Is ipse frater, qui cum eo peruenerat, molestus erat ei nimium, clericatus desiderans dignitatem: quem sciens indignum tali munere, diuerso modo, ne hoc ipsum fieret, differebat. Et cum amplius importunitatem eius ferre non posset, venit ad S. Pachomium, cuncta qua negotij erant eidem pandens, certus, quòd ipse solus contentiones huiusmodi posset absoluere. Qui cum caussam penitus cognouisset, ait Presbytero: Nonne ad hoc venisti, ut per me cognosceres Domini voluntatem? Audi ergo me, & da ei quod postulat, nihil in hac parte desperans. Fortassis enim per hoc officium liberabitur anima eius de captiuitate diaboli. Sape namque contingit, ut homo malus affectus beneficijs ad bonos se conferat mores. Desiderium namque malorum, pi-
um*

Heribert.
Rosveid
lib. 1. vit.
SS. PP. in
vita S. Pa-
chomij
Abbatis
Taben-
nens. c. 35.

um nouit ingenerare propositum, his dumtaxat animabus, qua non usque adeo negligentia torpore prolapsa sunt, ut possint studere virtutibus. Nos ergo frater, hoc agere decet, quod Deo placeat. Sic enim dilectio eius in nobis esse probabitur, si compatimur alterutrum. Hoc accepto responso, senior fecit, quod sibi fuerat imperatū. Sed frater ille voti compos effectus, ad B. Pachomium reuersus est, iam mente sobrius atque compunctus, & cadens in faciem confitebatur dicens: O homo Dei, multum sublimatus es à Deo, qui discernens ea, qua pertinent ad salutem, malum in bono vicisti. Si ergo non fuisses erga me mitis, atq; longanimis, sed aliquid in me rigidum protulisses: ab hoc discedens habitu, à Deo prorsus alienus efficerer. Nunc autem benedictus tu Domino, per quem anima mea salua facta est. Tunc elenans eum de terra venerabilis senex, hortabatur sedulo, ut vitam sumeret congruam dignitati, ne quando negligens perpetua in futuro tormenta sentiret. Et osculatus eum, dimisit in pace: quem etiam usque ad fores monasterij profecutus est. Vtitur hac Pachomij arte sæpe Deus, dum enim ad honores admittit illos, qui in priuata vita fuissent magistri omnium petulantiarum, sæpe graues efficit atque modestos. Quia

F

honores

honores mutant mores: & alia officia alia exigunt facta. Quoties enim vidimus eos, qui subditi videbantur libertate maiore utentes, postea superiores factos strictissimum vitæ genus amplexos esse? quoties Canonicos audiimus dissolutos, mitrâ impositâ coërcitos? Vno verbo, multi gradus altiores malè appetiuerunt, sed bene vsi sunt; & per ipsum errorem grassati sunt ad veritatem. Nimirum vt nutrices pueris dicunt, ne plora, & accipies; ita talibus dicendum est, ne stationem desere; ne abijce arma; dabo, & cedam tibi hac vice; vt tu quoque alia vice discas cedere.

§. VI.

Et Christi, & magnorum principum magnos honores fugientium exemplo, satius esse honoris appetitum domare.

Heb. 4. 15. 3. Nimirum non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, cedit ad tempus, & concedit honores etiam illos, quorum appetitum satius esset domare. Et fanè, cùm tantum in honoribus situm esse bonum existimemus, magnam Numini victimam offerimus, & cacodæmonem vehementer mactamus, si mactemus honoris appetitum. Excelsi enim animi est, cùm præclara